

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 11. S. VVilibrordus pœna talionis afficiens auarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

hoc vir sanctissimus, & ut dixit, ita euenit. Tanti fuit sitienti Martyri haustum nega- uisse; sic luit, qui sitienti non succurrit. Quid luent illi, qui Martyrum Domino cla- manti *Sitio*, haustum negant? Neque enim in cruce dumtaxat olim clamauit, clamat adhuc quotidie in miseris, in pauperibus & ægrotis, & quàm pauci sunt, qui de cra- pula sua aliquid detrahant vini, ut ad ægro- tos refocillandos id mittant? An non tali- onem metuere debent? an non & illi vicif- sim aliquando clamitabunt, *Pater Abraham miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret lin- guam meam, quia crucior in hac flamma?*

Ioan. 19.
28.Luc. 16.
24.

§ XI.

S. Wilibrordus pœna talionis afficiens auarum.

Potest sanè seuera illa supremi iudicis sententia conijci, ex assessorum illius sen- tentia, qui si in hac vita pœnam illam irro- gant, ut siti plectant, & aqua interdican- t ijs, qui non refrigerant sitientes, quid in altera vita fiet? Refert Albinus Flaccus Alcuinus Apud S. Caroli Magni præceptor, S. Wilibrordum riū tom. 6 Traiectensem Episcopum magnis aliquando 7. Nou. in itineribus in Frisiam profectum, ad Chri- cap. 9. vi- tæ S. W. stum librorde.

stum annuntiandum, laboreque fatigatum, in cuiusdam opulenti hominis pratis lassos de via equos paululum refocillare voluisse: Sed, vt plerumq; diuitiarum comes est auaritia, diuitem illum id minimè tulisse, eaque propter equos cædere, & è pascuis abigere cœpisse. At Wilibrordus, placido vultu, & mitibus verbis, Desine, inquebat, nobis iniuriam facere; nihil enim tibi damni inferre, sed necessitate pressi, hîc quiescere volebamus. In Dei negotio versamur, Dei opus est, ad quod agendum proficiscimur, in partem mercedis tu quoque venire poteris, si nobis fueris adiumento, memor illius: *Qui vos recipit, me recipit, & qui me recipit, recipit eum, qui me misit.* Itaque nobiscum amicum accumbere, & te, aliquantulum bibens, vnâ reficere; vt in domum tuam cum benedictione reuertaris. Lapidi loquitur, qui loquitur pertinaci. Itaque nihil ille motus Episcopi mansuetissima humanitate, etiam conuicta in eum regessit, spretaque ad vnâ bibendum inuitatione, dixit: *Tu quidem me hortaris bibere, & pacem tecum inire; scito certissimè quòd tecum bibere pro nihilo habeo.* Quod verbum ex ore eius rapiens vir Dei respondit: *Si non velis mecum bibere, non bibe.* Hæc dixit,

Matth.
10.

dixit, & actutum cum focijs, eo relicto, dis-
cessit. Inhumanus autem ille diues etiam
ipse domum concessit, sed mox adeò siti-
uit vehementer, vt ardere videretur; quæ
fuit prima plaga. Sensit autem & alteram
longè grauiorē. Nam cum ita siccus æstua-
ret, anhelaretque, bibere nec vlla vi, nec ar-
te medicorum valuit, nulla vel vini, vel al-
terius gutta, per fauces illius descendente.
Ac, ne breuem fuisse pœnam existimemus,
per annum integrum durauit. Quare agni-
ta tandem superbiæ suæ culpa, Wilibrordi
reditum summis votis exoptauit. Itaque
vertente anno reuertenti obuiam se portari
optauit, ei que peccatum suum confitens,
pœnamque, quam patiebatur, aperiens,
Christi amore, eâ exolui flagitauit. Wili-
brordus, vt erat clemens, non solùm igno-
uit, sed etiam culpa pariter ac pœna remis-
sa, iussit eum è suo calice bibere. Bibit, &
poculum, quod priùs contempserat, suo
damno, jam optata benedictione sensit sa-
lutare, sanus enim domum rediuit, impo-
sterum semper, quoties sitiret, Wilibror-
di recordaturus. Nimirum sapuit hic ictus,
prudentiùs facturi sunt, qui ante ictum sapi-
entes, dum ipsi vino, ciboque abundant,
pau-

Virgil. 1.
Geor.

pauperum & peregrinorum, sitientium, & famelicorum non obliuiscuntur. Fortasse enim & ipsi aliquando sitient, aut esurient. Nesciunt enim, *quid serus vesper vehat.*

§. XII.

Sabinus Episcopus mistum venenum bibit innoxium sibi, noxium miscenti.

Ad hos sitientes, & vel malè, vel bene bibentes appono & illud, quod D. Gregorius, in pœnam talionis, accidisse memorat. Tametsi enim id nō accidit in aquæ elemento, euenit nihilominus, in poculo, interliquida annumerando, & luculentissimo talionis argumento. Verba D. Gregorij sunt

S. Greg.
l. 3. dial.
cap. 5.

ista: Venerabilis viri (Sabini Canusinae urbis Episcopi) cū ad exemplum vita sequentium in longum senium vita traheretur, eius Archidiaconus ambitione adipiscendi Episcopatus accessus, eum extinguere veneno molitus est. Qui cū vini fusoris animum corrupisset, ut mixtū vino veneni ei poculum praberet, refectiois hora cū iam vir Dei ad edendum discumberet, ei præmijs corruptus puer hoc, quod ab Archidiacono eius acceperat, veneni poculum obtulit. Cui statim venerabilis Episcopus dixit: Bibetū hoc, quod mihi bibendum præbes. Tremefactus puer deprehensus se esse sentiens, maluit morti-

turū